

محسن فرهاد خانی

دانش آموخته ارشد علوم سیاسی
همکار در مرکز مطالعات آمریکا

خشم از ناکارآمدی رژیم صهیونیستی

رژیم صهیونیستی از ابتدای شکل‌گیری با مشکلات پیچیده‌ای دست‌وپنجه نرم می‌کرد و به دلیل مسائل این رژیم جعلی در حوزه ملت‌سازی برای حل مشکلات خود، مجبور به یافتن راه‌حل، خارج از مرزهای فلسطین اشغالی بود؛ کمک‌های مالی از آمریکا و اروپا، حمایت‌های دیپلماتیک، برگزاری کنفرانس‌های جهانی و مسائلی از این دست که در راستای بهبود وضعیت داخلی رژیم صهیونیستی، تأثیراتی داشت اما چند سالی است، به هنگام بحران‌ها - که غالباً ریشه در وضعیت سیاسی و کارآمدی سران رژیم صهیونیستی دارد - آن‌ها با حمله به جبهه مقاومت، به دنبال راهی برای کاهش فشار بحران‌ها و خرید زمان برای حل مشکلات هستند و به عبارت بهتر، ثمره ایجاد هراس‌های پوچ از جبهه مقاومت را برداشت کنند.

انتقال بحران به خارج از مرزها

در ماه‌های اخیر رژیم صهیونیستی با بحران‌هایی در حوزه‌های مختلف روبرو شده؛ درگیری‌های سیاسی

چند وقتی است عوامل مؤثر بر ثبات رژیم صهیونیستی، اعم از عوامل داخلی و خارجی، از مؤلفه‌هایی مانند جنگ اوکراین، درگیری‌های لفظی با روسیه، تغییر جزئی رفتار روسیه در سوریه، اقدامات جمهوری اسلامی در راستای افزایش استحکامات در سوریه، درگیری‌هایی در حوزه سایبری، تأثیر پذیرفته و در کنار کلاف سردرگم کابینه و انتخابات، به وضعیتی منجر شده است که با نقطه مطلوب این رژیم، فاصله قابل توجهی دارد. از این روی، رفتار رژیم صهیونیستی در قبال جمهوری اسلامی ایران و محور مقاومت، بیش از پیش رنگ و بوی تهاجم به خود گرفته است؛ رفتاری که به نظر می‌آید از برداشت سران این رژیم، مبنی بر تغییر معادله‌های قدرت، به خصوص در منطقه غرب آسیا، برخاسته است که به احساس خطر در رژیم صهیونیستی، منجر شده است که به ناچار، به اقدامات تهاجمی و پیش‌دستانه روی آورده‌اند تا در کنار ضربه زدن به جمهوری اسلامی و جبهه مقاومت، گامی در راستای تأمین امنیت خود بردارند.

فلسطین اشغالی برای مدیریت افکار عمومی داخلی روی آوردند.

محوریت درگیری در سیاست خارجی

در حوزه سیاست خارجی، وضعیت رژیم صهیونیستی، قدری پیچیده تر است؛ با شروع بحران در اوکراین، رژیم صهیونیستی دیگر امکان ایستادن در میانه را نداشت، رژیم صهیونیستی برای تداوم حمایت‌ها از سمت اروپا و آمریکا، آن‌هم در خلال مذاکرات هسته‌ای ایران، گزینه ورود مخفیانه به جنگ اوکراین و تقابل با روسیه را انتخاب کرد. با این وجود، شایعاتی که در مورد حضور نیروهای اسرائیلی در جنگ اوکراین وجود داشت، بعد از مدتی رنگ و بوی واقعیت به خود گرفت و وجود سربازان و مریبان نظامی اسرائیلی که به واحدهای ویژه در ارتش رژیم صهیونیستی وابسته بودند، به درگیری با نیروی‌های روس و فرماندهی سایر نیروها و آموزش آن‌ها در اوکراین مشغول بودند، علنی شد که موجب برخی درگیری‌های لفظی میان روسیه و رژیم صهیونیستی شد. هرچند که نه رژیم صهیونیستی و نه روسیه

که عملاً به آشفتنگی سیاسی، منتج شده و به شهروندان این رژیم، به نوعی شکست دولت، القا شده است. در حاشیه این درگیری‌ها، ناکارآمدی در حوزه‌های مختلف اقتصادی از جمله فیری لنسرها، صنعت گردشگری، تصویب بودجه عمومی، مسکن، قیمت حامل‌های انرژی و مواد غذایی، فشار بر دولت را بیشتر کرده است تا جایی که ۴۴ درصد رأی دهندگان برای انتخابات پیش رو در یکم نوامبر، اولویت اصلی را مسائل اقتصادی و هزینه‌های زندگی عنوان کرده‌اند، در صورتی که تنها ۱۵ درصد، اولویت اصلی را امنیت ذکر نموده‌اند^۱، آن‌هم در شرایطی که زمان زیادی از عملیات متعدد جبهه مقاومت نگذشته است. برخی از جریان‌های سیاسی نیز با القای نبود امنیت، به دنبال کسب رأی بیشتر هستند و از سوی دیگر، اعتصاب آموزگاران در روزهای آخر سال تحصیلی به دلیل مسائل اقتصادی، تأثیر گسترده‌ای در رژیم صهیونیستی داشت؛ از این روی، سران رژیم صهیونیستی به راهکار قدیمی انتقال بحران به خارج از مرزهای

(حداقل در آن شرایط)، خواهان درگیری‌های بیشتری نبودند. رژیم صهیونیستی نیز با پرداختن به انگیزه شخصی نظامیان اسرائیلی در اوکراین در کنار انتشار علنی تصویر و نام آن افراد، سعی داشت تا این موضوع را شخصی و بانگیزه‌های بشردوستانه جلوه دهد، اما موفقیت چندانی در این امر نداشت.

اختلافات دیپلماتیک روسیه و رژیم صهیونیستی، به نوعی سردی روابط منجر شد که همین امر، بر اقدامات روسیه در سوریه در چهارچوب حفظ منافع رژیم صهیونیستی، تأثیر گذاشت و از سوی دیگر، جمهوری اسلامی شرایط را برای گسترش زیرساخت‌های دفاعی و نظامی در مناطق لبه مقاومت، مناسب‌تر از گذشته دید و قدری با سرعت و گستردگی بیشتری این اقدامات را پیگیری کرد؛ ترور شهید حسن صیاد خدایی، واکنش رژیم صهیونیستی به این امر بود و در ادامه، حمله جنگنده‌های رژیم صهیونیستی به طرطوس در جنوب سوریه نیز در همین قالب دیده می‌شود. لازم به ذکر

است که در بندر طرطوس، یکی از پایگاه‌های اصلی و قدیمی روسیه در سوریه قرار دارد و این اقدام رژیم صهیونیستی به صورت خواسته یا ناخواسته، برای روسیه نیز یک پیام ضمنی داشت و روسیه نیز خواستار توقف این حملات شد. قربت و نزدیکی جمهوری اسلامی ایران و روسیه، موضوعی نیست که رژیم صهیونیستی بتواند آن را تحمل کند، رژیم صهیونیستی به خوبی می‌داند که در صورت ورود کامل جنگنده‌های سوخو به ایران و به کارگیری آن‌ها در ساختار نیروهای نظامی حتی در رزمایش‌های خود نیز نمی‌تواند از حمله به ایران صحبت کند.

صدای بلند و اقدامات خرد

رژیم صهیونیستی همواره با برگزاری رزمایش‌ها، سعی در القای توان بالای نظامی خود دارد و با هم‌پیکر کردن، با برگزاری رزمایش ارابه‌های آتش (מרכבות האש) که حدود یک ماه به طول انجامید و در سراسر فلسطین اشغالی از شمال تا جنوب، از مناطق مسکونی تا مناطق غیرمسکونی با محوریت نیروهای هوایی، زمینی، دریایی،

مخابرات، سایبری و جبهه داخلی و با به کارگیری نیروهای آماده‌به‌کار و ذخیره، سعی داشت تا خود را برای درگیری در جبهه‌های متعدد در شمال، جنوب و دریا، آماده نشان دهد و القا کند که توانایی درگیری هم‌زمان با تمام جبهه مقاومت، اعم از جمهوری اسلامی، حزب الله و گروه‌های مقاومت حاضر در غزه و کرانه باختری را دارد. همچنین برای حمله به ایران نیز به تمرین‌هایی با همکاری قبرس روی آورده بود. البته با تمام این احوالات، درگیری‌های سخت و گسترده رژیم صهیونیستی با محور مقاومت در بیانیه‌ها و کنفرانس خبری رزمایش، خلاصه شد و سکوت بیش از یک ماهه بعد از رزمایش با حمله رژیم صهیونیستی به یک برج دیدبانی در غزه و تخریب آن، شکسته شد که بلافاصله این برج تعمیر شد و مجدداً فعالیت خود را ادامه داد. این موضوع و حملات محدود به طرطوس و قنیطره در سوریه در مقیاس رزمایش، آن قدر خرد است که حتی به چشم نمی‌آید.

رژیم صهیونیستی تلاش داشت تا یک اجماع ضد ایران، با محوریت

کشورهای عربی منطقه ایجاد کند که به عبارتی از فضای ایجاد شده در راستای عادی‌سازی روابط با آنان، سوءاستفاده نماید. با این حال، غالب این کشورها دست رد به سینه رژیم صهیونیستی زدند و سپس، این موضوع رسانه‌ای شد. از سوی دیگر، رژیم صهیونیستی بعد از گمانه‌زنی‌هایی در خصوص جابجایی در سازمان اطلاعات سپاه پاسداران، این موضوع را دستاویز بازی رسانه‌ای خود قرار داده بود و آن را به پیروزی خود نسبت می‌داد، در صورتی که بعد از مدت کوتاهی، اعتراف کرد که این جابجایی، ارتباطی به مسائل خارجی نداشته است. رژیم صهیونیستی با سروصدای زیاد از اقدامات خود صحبت می‌کند اما بعد گذشت مدت زمان محدودی، مشخص می‌شود که حقیقت، به هیچ وجه آن گونه که رژیم صهیونیستی بیان می‌کند، نبوده است و این رژیم مثل همیشه با ایجاد تصویر یک کنشگر قوی از خود، سعی دارد تا اقدامات خود را ساده‌تر انجام دهد.

لازم به اشاره نیست، اما یکی از ویژگی‌های حوزه سایبری،

بیش از پیش چاره‌اندیشی کند. یائیر لاپید با توجه به آنکه حدود چهار ماه تا انتخابات وقت دارد، ترجیح داده است تا بر اساس انتخاب عقلانی، به دنبال ایجاد بحران جدید نباشد و توان خود را برای حل مشکلاتی به کار بگیرد که برای انتخابات پیش رو، دستاوردهای بیشتری برای او داشته باشد، مگر آنکه جبهه مقاومت، رژیم صهیونیستی را به واکنش‌های جدی مجبور کند. با این حال، لاپید از مدیریت در فضای ایران هراسی، غافل نبوده و به تهدیدات زبانی مشغول است. نشانه‌های تمایل لاپید برای پرداختن به موضوعات اقتصادی در نظر رأی‌دهندگان، مثبت جلوه کرده و طبق نظرسنجی‌ها حزب متبوع، او با رشد مواجه شده است.

خود نشان داده و علاوه بر عدم توان در تأمین امنیت اطلاعات، در حوزه تأسیسات زیرساختی و نظامی-دفاعی نیز مورد حملات سایبری قرار گرفتند و نتوانستند، کاری از پیش ببرند. هم‌اکنون نیز برای حفاظت از خود در حوزه سایبری، در فکر بالا بردن سطح همکاری‌شان با آمریکا هستند.

تغییر رویکرد موقت و تمرکز بر امور داخلی

بعد از فروپاشی کابینه و نشستن یائیر لاپید بر کرسی نخست‌وزیری -که پیش‌تر علاوه بر وزیر امور خارجه، سمت نخست‌وزیر جایگزین را نیز بر عهده داشت- به نظرمی‌آید که رژیم صهیونیستی در کنار پرداختن به مسائل سیاست خارجی، در نظر دارد تا برای حل مشکلات داخلی خود،

گمنامی است و از این روی حتی بعد از آنکه مسئولیت یک اقدام بر عهده گرفته شود، هیچ‌کس نمی‌تواند به صورت قطع، در مورد عامل آن حمله اظهار نظر کند، با این حال، به نظرمی‌آید که پشت حمله سایبری به کارخانه فولاد، رژیم صهیونیستی بوده که به این صورت، در پی ضربه زدن به جمهوری اسلامی بوده است؛ هرچند رژیم صهیونیستی نیز در روزهای نزدیک به برگزاری کنفرانس سایبرویک در دانشگاه تل‌آویو، با ادعای ایجاد یک اتویپا در حوزه سایبر، آماج حملات متعدد سایبری از کشورهای حوزه مقاومت و برخی کشورهای دیگر شد و در عمل، روزهایی که چشم جهانیان به آن‌ها دوخته شده بود، در همان حوزه‌های ادعایی نیز ضعف‌های بزرگی از